

109/1994 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 21. dubna 1994,

kteřou se vydává řád výkonu vazby

Změna: [292/2001 Sb.](#)

Změna: [377/2004 Sb.](#)

Změna: [242/2006 Sb.](#)

Změna: [18/2015 Sb.](#)

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle [§ 31 zákona č. 293/1993 Sb.](#), o výkonu vazby (dále jen "zákon"):

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ ČÁST

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Kde tato vyhláška upravuje působnost a úkoly zaměstnance Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“), rozumí se jím i příslušník Vězeňské služby, pokud jednotlivá ustanovení nestanoví jinak.

(2) Pro účely této vyhlášky se pověřenou osobou vykonávající duchovenskou činnost (dále jen "pověřená osoba") rozumí kvalifikovaný duchovní, který je k vykonávání této činnosti pověřen vedením příslušné církve nebo náboženské společnosti, a s jeho působením ve věznici po písemném vyjádření vězeňské duchovní služby vyslovil ředitel věznice souhlas.

§ 2

(1) Sociálním zaměstnancem oprávněným poskytovat obviněným sociální služby se pro účely této vyhlášky, pokud dále není stanoveno jinak, rozumí sociální pracovník Vězeňské služby nebo sociální kurátor obecních úřadů obcí s rozšířenou působností nebo střediska sociální prevence, který je pověřen vedoucím příslušného úřadu nebo střediska poskytovat sociální služby obviněným, a s jehož pověřením vyslovil ředitel věznice souhlas.

(2) Příslušným orgánem činným v trestním řízení se rozumí v přípravném řízení od zahájení trestního stíhání obviněného do podání obžaloby státní zástupce a policejní orgán, kteří jsou činní v řízení, v jehož rámci byl obviněný vzat do vazby, a v řízení před soudem předseda senátu nebo soudce soudu, který rozhoduje o obžalobě. Pokud tato vyhláška hovoří o obviněném, rozumí se jím též obžalovaný.

§ 3

(1) Způsob realizace práv a povinností v jednotlivých vazebních věznicích nebo ve zvláštních odděleních věznic (dále jen "věznice") stanoví ředitel věznice v souladu se zákonem a touto vyhláškou ve vnitřním řádu věznice (dále jen "vnitřní řád"), jímž se řídí chod věznice a činnost obviněných.

(2) Ve vnitřním řádu se upraví podrobnosti týkající se práv a povinností obviněných, denního pořádku ve věznici, zejména časový rozvrh preventivně výchovných, vzdělávacích, zájmových a sportovních programů, vycházek, koupání, nákupů, půjčování knih a společenských her, poskytování diagnostické a léčebné péče a uspokojování dalších nároků obviněných tak, aby vnitřní řád poskytoval obviněným ucelený přehled informací o způsobu zajišťování těchto práv a o jejich povinnostech. Ve vnitřním řádu se také upraví odlišnosti při zabezpečování výkonu vazby u zvláštních skupin obviněných v souladu se zákonem a touto vyhláškou.

(3) Vnitřní řád se vyvěšuje v jednotlivých celách nebo v jiných obviněným běžně přístupných prostorách.

§ 4

Bylo-li nařízeno vyšetření duševního stavu obviněného ve vazbě některým orgánem uvedeným v [§ 116 odst. 2 trestního řádu](#), provede se ve specializovaném oddělení věznice. Nelze-li vyšetření provést ve věznici, provede se ve zdravotnickém zařízení mimo věznici. Ostrahu obviněného v takovém případě zajišťuje správa nejbližší věznice.

§ 4a

Zacházení s obviněnými

(1) K omezení negativních účinků izolace obviněného od společnosti jeho vzetím do vazby a v souladu s účelem

vazby věznice vytváří vhodné podmínky pro preventivně výchovné, vzdělávací, zájmové a sportovní programy. K tomu přijímá vhodná opatření zejména v oblasti personální, materiálně technické a organizační, spolupracuje s příslušnými státními orgány a institucemi, církvemi a náboženskými společnostmi a zájmovými sdruženími občanů.

(2) Věznice nabídne obviněnému účast v nejméně jednom preventivně výchovném, vzdělávacím, zájmovém a sportovním programu.

(3) Ustanovení § 7 zákona se při realizaci preventivně výchovných, vzdělávacích, zájmových a sportovních programů užije přiměřeně. Společná účast mužů a žen, jakož i obviněných, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání^{1a)}, s ostatními obviněnými není přípustná.

HLAVA DRUHÁ

PŘIJÍMÁNÍ A UMÍSTOVÁNÍ OBVINĚNÝCH

§ 5

(1) Písemný příkaz k přijetí obviněného do vazby musí obsahovat údaje potřebné k rozhodnutí o umístění obviněného (zejména z něj musí být patrný důvod vazby, a to alespoň uvedením citace příslušné části ustanovení § 67 nebo § 350c trestního řádu nebo příslušných ustanovení zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a z ní případně vyplývající opatření ke kontrole korespondence, režimu návštěv), rodné číslo a státní občanství obviněného, jména, příjmení a data narození obviněných, proti nimž je vedeno společné trestní řízení nebo jejichž trestní věci spolu souvisí včetně uvedení důvodu jejich vazby. V příkazu vydaném v přípravném řízení musí být dále uvedeno státní zastupitelství a policejní orgán činní v přípravném řízení a spisové značky, pod nimiž je u těchto orgánů věc vedena. V případě, že tyto údaje nejsou v příkazu obsaženy, věznice si je bez odkladu vyžádá u příslušného soudu.

(2) Rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby a písemný příkaz k přijetí musí být opatřeny podpisem soudce a otiskem kulatého úředního razítka soudu, který rozhodnutí vydal. Pokud je některý z těchto dokladů zaslán faxem, vždy se zpětně ověří jeho pravost a správnost a ověření se na tento doklad vyznačí.

§ 6

(1) Při přijetí do věznice je nutno ověřit totožnost obviněného, aby byla s ohledem na všechny dostupné doklady vyloučena jeho záměna s jinou osobou. Nemá-li obviněný u sebe žádný osobní doklad, správa věznice požádá orgán Policie České republiky (dále jen „orgán Policie“), který jej do věznice předvedl, aby neprodleně zjistil jeho totožnost a výsledek zjištění sdělil správě věznice.

(2) Pokud je totožnost obviněného na dokladech vyznačena příslušnými orgány soudu nebo policejním orgánem, lze obviněného do věznice přijmout i bez dokladů totožnosti.

§ 7

(1) Při přijetí do věznice se u obviněného provede osobní prohlídka a prohlídka věcí, které má u sebe. Prohlídka se provede ještě v době přítomnosti předvádějícího orgánu Policie ve věznicí. V případě zjevných stop po zranění na těle obviněného se vyhotoví záznam a předvádějícímu orgánu Policie se umožní, aby se k němu vyjádřil a případně přiložil zprávu o lékařské prohlídce.

(2) Osoba, která osobní prohlídku provádí nebo je osobní prohlídce přítomna, musí být stejného pohlaví jako obviněný.

§ 8

(1) Při přijetí do věznice se obviněný poučí o všech právech a povinnostech, které má během výkonu vazby. O poučení se vyhotoví záznam, který obviněný podepíše.

(2) Při přijetí obviněného do věznice se provedou potřebná hygienická a protiepidemická opatření.

(3) Změnu zevnějšku obviněného (úprava vlasů a vousů) lze provést jen se souhlasem obviněného za předpokladu, že orgán činný v trestním řízení nepožádal, aby zevnějšek obviněného zůstal v zájmu trestního stíhání beze změn.

(4) Správa věznice převezme po dobu trvání vazby do úschovy věc, kterou má obviněný u sebe, pokud o to obviněný požádá, nebo věc, kterou obviněný nesmí mít na cele.

(5) Po přijetí obviněného se provede vstupní lékařská prohlídka.

Umístování do cel

§ 9

(1) Za podmínek stanovených v § 7 zákona se umístí u

a) obvinění, u nichž je podezření na infekční nemoc, do izolačních cel nebo do cel v příslušném nemocničním zařízení Vězeňské služby,

b) nemocní obvinění do zvláštních, k tomu účelu zřízených cel,

c) obvinění s výrazně sníženou tělesnou hmotností, se zjevně nízkou mentální úrovní, nebo obvinění, u nichž to doporučil lékař nebo psycholog, do cel se zvýšeným dohledem zaměstnanců Vězeňské služby.

(2) Před provedením potřebných hygienických a protiepidemických opatření lze do zvláštní cely umístit obviněného, u něhož to vyžaduje jeho stav při přijetí do věznice.

(3) Obvinění, kteří jsou stíháni pro některý z trestných činů uvedených v [§ 88 odst. 4 trestního zákoníku](#), se umísťují odděleně od ostatních obviněných, nebrání-li tomu zvláště významná skutečnost, zejména že ve věznici je pouze jediný obviněný stíháný pro takový trestný čin.

§ 10

(1) Obviněného, který se ve vazbě chová agresivně nebo soustavně porušuje řád výkonu vazby nebo vnitřní řád, lze umístit na celu se zařízením a vybavením zabezpečeným proti poškození.

(2) Na celu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením se zpravidla umístí obviněný uvedený v [§ 7 odst. 2 písm. a\) zákona](#), obviněný, který v posledních pěti letech uprchl z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence, a obviněný, proti němuž bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin spáchaný během výkonu vazby.

§ 11

(1) Pro obviněné v akutní duševní tísní se ve věznici zřizuje krizové oddělení.

(2) Obviněného, který vzhledem ke svému duševnímu stavu ohrožuje sebe nebo okolí, lze na základě doporučení lékaře umístit na nezbytně nutnou dobu na zvláštní celu, která je součástí krizového oddělení.

§ 12

(1) Ředitel věznice nebo jím pověřený zaměstnanec určí, do které cely bude obviněný umístěn.

(2) O každém umístění obviněného na jinou celu musí být v evidenčních pomůckách správy věznice veden přesný záznam, včetně označení důvodu takového postupu.

§ 13

Výkon vazby se zmírněným režimem

(1) Do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem se zpravidla na návrh příslušné komise umístí obviněný, který svým chováním dává záruku, že volným pohybem ve vymezeném prostoru oddělení a stykem s ostatními obviněnými nebude narušovat účel vazby a vnitřní řád.

(2) Zařazením obviněného do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem není dotčeno ustanovení [§ 7 zákona](#).

Základní vybavení cel

§ 14

(1) Kromě vybavení uvedeného v [§ 9 zákona](#) musí být v cele umyvadlo s tekoucí vodou.

(2) Cely musí být denně dostatečně větrány, vytápěny a osvětlovány podle obecně platných norem, přičemž v době od večerky do budíčku lze v odůvodněných případech užívat tlumené osvětlení.

(3) Jednopatrová lůžka na cele lze užívat, jen bude-li mezi ložnými plochami dolního a horního lůžka zachována vzdálenost nejméně 80 cm a bude-li na jednoho obviněného připadat nejméně 7 m³ vzduchu. Horní lůžko musí být opatřeno podložkou, která nepropouští prach.

(4) K udržování pořádku, čistoty a hygieny v celách se obviněným vydávají v potřebném množství běžné čisticí a dezinfekční prostředky.

§ 15

(1) V cele určené pro ubytování více obviněných musí na jednoho obviněného připadat ubytovací plocha nejméně 4 m². Cely určená k ubytování pouze jedné osoby nesmí mít ubytovací plochu menší než 6 m².

(2) Umístit obviněného do cely, v níž na něho případně ubytovací plocha menší než 4 m², lze pouze tehdy, když celkový počet obviněných v rámci obvodu vrchního soudu překročí ubytovací kapacitu věznic stanovenou tak, aby na jednoho obviněného připadala ubytovací plocha alespoň 4 m².

Předvádění obviněných

§ 16

(1) Obvinění se předvádějí k orgánům činným v trestním řízení, jiným orgánům veřejné moci, které konají úkony v řízení, jež se jich dotýkají, obhájcům, advokátům, kteří obviněné zastupují v jiné věci, a znalcům, jakož i k orgánům a osobám pověřeným prováděním kontroly a dozoru nad výkonem vazby.

(2) Předvedení obviněného, u něhož je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, k osobám uvedeným v [§ 1 odst. 2](#), [§ 2 odst. 1](#) a úředníkovi Probační a mediační služby, se uskuteční na jejich žádost, pokud s tím obviněný souhlasí a jestliže orgán činný v trestním řízení nerozhodl jinak. Pověřené osobě se umožní poskytnutí duchovní služby obviněnému na jeho žádost vždy, je-li ohrožen jeho život a zdraví.

(3) Předvedení obviněného, u něhož je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, k jiným orgánům veřejné moci, které konají úkony v řízení, jež se ho dotýkají, nebo k advokátovi, který jej zastupuje v jiné věci, se uskuteční, pokud s tím orgán činný v trestním řízení souhlasí.

§ 17

(1) K obhájci se obviněný předvede, pokud obhájce prokáže oprávnění k rozmluvě nebo k návštěvě plnou mocí, v níž je zmocněn k zastupování v trestní věci nebo písemným opatřením soudu o ustanovení advokáta obhájcem obviněného.¹⁾ Předvedení obviněného za účelem návštěvy nebo rozmluvy s obhájcem nelze odepřít.

(2) K policejnímu orgánu se obviněný předvede na základě písemné žádosti podepsané nejbližším oprávněným nadřízeným příslušné osoby služebně činné v policejním orgánu a opatřené otiskem kulatého úředního razítka. Má-li být obviněný předveden k jinému policejnímu orgánu, je třeba k žádosti přiložit písemný souhlas policejního orgánu, který je činný v trestním řízení, v jehož rámci byl obviněný vzat do vazby.

(3) Při předvádění obviněného k advokátovi, který obviněného zastupuje v jiné věci, se přiměřeně použije [odstavec 1](#).

§ 18

(1) Obviněný se předvádí zpravidla jen do místnosti k tomu účelu zřízené. Obviněný si smí do této místnosti vzít sebou věci, které bezprostředně souvisí s jeho obhajobou nebo s řízením ve věci.

(2) Ředitel věznice je při předvádění obviněného k oprávněným orgánům a osobám povinen vytvořit podmínky umožňující pověřenému zaměstnanci Vězeňské služby rozhovor mezi obviněným a těmito orgány a osobami vidět, ne však slyšet.

(3) Předvést obviněného mimo věznici lze jen tehdy, jde-li o úkon, který nelze vykonat ve věznici, anebo vyžadují-li jiné, zvláštního zřetele hodné důvody, aby úkon byl proveden mimo věznici. Na úkony prováděné policejním orgánem mimo věznici se užije ustanovení [§ 19 odst. 1](#).

§ 19

Předávání obviněných

(1) Obviněný se předá policejnímu orgánu mimo věznici na dobu nutnou k provedení úkonu na základě písemné žádosti obsahující odůvodnění takového postupu. Jde-li o předání na dobu nepřevyšující 24 hodiny, musí být žádost schválena ředitelem příslušného útvaru Policie České republiky, který činí úkony trestního stíhání obviněného, v jehož rámci byl obviněný vzat do vazby, vedoucím územního odboru příslušného krajského ředitelství Policie České republiky, ředitelem Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia Policie České republiky nebo vedoucím oddělení Generální inspekce bezpečnostních sborů; v ostatních případech žádost schvaluje státní zástupce, který nad věcí vykonává dozor.

(2) Jestliže je obviněný předán na dobu převyšující 24 hodiny a úkon je prováděn mimo obec, v níž se nachází věznice, kde je obviněný umístěn, může být do ukončení úkonu obviněný umístěn ve věznici, která je nejbližší místu, kde je úkon prováděn.

(3) V době od předání obviněného policejnímu orgánu až do jeho vrácení nebo umístění do jiné věznice orgány Vězeňské služby neodpovídají za ostrahu obviněného.

Přemísťování obviněných

§ 20

(1) Přemístit obviněného do jiné věznice lze jen na základě písemného příkazu soudu a v přípravném řízení státního zástupce.

(2) Ve zvlášť odůvodněných případech lze obviněného přemístit do jiné věznice orgánem Vězeňské služby, který o této skutečnosti bez odkladu vyrozumí obhájce obviněného, příslušný soud a v přípravném řízení státního zástupce.

(3) Je-li třeba neodkladně zajistit lůžkovou péči ve zdravotnickém zařízení umístěném v jiné věznici, lze obviněného přemístit i bez příkazu. O přemístění je však třeba bez odkladu vyrozumět příslušný soud a v přípravném řízení státního zástupce. Obdobně se postupuje, je-li neodkladně třeba zajistit lůžkovou péči ve zdravotnickém zařízení mimo věznici. V takovém případě náležitý dohled nad obviněným zabezpečuje správa nejbližší věznice.

§ 21

O přemístění obviněného na dobu delší než patnáct dnů je správa věznice, z níž je obviněný přemísťován, povinna na žádost obviněného vyrozumět jeho rodinu nebo jinou jím určenou blízkou osobu.

HLAVA TŘETÍ

POSTUP PŘI PROPOUŠTĚNÍ A ÚMRTÍ OBVINĚNÝCH

Propouštění obviněných

§ 22

(1) Obdrží-li věznice písemný příkaz k propuštění, je povinna obviněného propustit neodkladně. Příkaz k propuštění musí být opatřen podpisem soudce nebo státního zástupce²⁾ a otiskem kulatého úředního razítka soudu nebo státního zastupitelství, kterým byl příkaz k propuštění vydán. Nařídí-li v řízení o udělení milosti prezident republiky nebo ministr spravedlnosti propuštění obviněného z vazby, provádí toto rozhodnutí Ministerstvo spravedlnosti, které postupuje obdobným způsobem. Je-li takový příkaz zaslán faxem, vždy se zpětně ověří jeho pravost a správnost a ověření se na tento doklad vyznačí.

(2) Příkazu k propuštění není třeba, jestliže se obviněný převádí z vazby do výkonu trestu odnětí svobody na základě opatření soudu příslušného k rozhodnutí o vazbě vydaného v trestní věci, v níž byl obviněný ve vazbě.

(3) Je-li rozhodnutí soudu o propuštění obviněného z vazby vykonatelné, propustí se obviněný, který byl k soudu předveden, ihned z vazby v případě, že na tom trvá. Příslušník Vězeňské služby s propuštěným projedná způsob realizace dalších opatření. Jinak se obviněný propustí po návratu do věznice.

§ 23

(1) Před propuštěním obviněného z vazby musí být ověřena jeho totožnost, aby byla vyloučena záměna s jinou osobou.

(2) O propuštění obviněného z vazby se vyrozumí orgány činné v trestním řízení.

(3) Propuštěnému se vydají všechny věci, které byly v úschově správy věznice; jejich převzetí potvrdí propuštěný svým podpisem. Propuštěnému se vydá potvrzení o propuštění z vazby a v případě potřeby se zároveň poučí o možnosti obracet se na příslušné orgány a instituce s žádostmi o pomoc při řešení jeho naléhavých sociálních problémů.

(4) Před propuštěním obviněného z vazby se provede výstupní lékařská prohlídka.

§ 24

(1) Nemá-li propuštěný, zejména s ohledem na roční období, přiměřené oblečení, půjčí mu správa věznice na písemné potvrzení vhodný oděv. Nemá-li propuštěný peníze na zakoupení jízdenky do místa bydliště, ředitel věznice zpravidla rozhodne, že se propuštěnému půjčí přiměřená peněžitá částka.

(2) V případě hodného zvláštního zřetele může ředitel věznice rozhodnout, že obviněný není povinen zapůjčený oděv nebo peněžitou částku vrátit.

(3) Je-li propuštěný nemocen, postupuje se v případě potřeby jeho předání do péče dalšího poskytovatele zdravotních služeb podle zákona upravujícího poskytování zdravotních služeb.

Postup při úmrtí obviněného

§ 25

(1) Každé úmrtí obviněného ve vazbě musí být neprodleně hlášeno příslušnému orgánu činnému v trestním řízení, státnímu zástupci, který provádí dozor nad výkonem vazby, Generálnímu ředitelství Vězeňské služby a příslušnému orgánu pověřenému vedením matryky.

(2) O úmrtí obviněného vyrozumí ředitel věznice nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby ihned lékaře. Dále vyrozumí osoby uvedené v [§ 18 odst. 7 zákona](#) a oznámí jim identifikační údaje poskytovatele zdravotních služeb provádějícího pitvu.

(3) Pokud osoby uvedené v [odstavci 2](#) ve stanovené lhůtě tělo zemřelého nepřevezmou, nebo zemřelý žádné příbuzné nemá, zajistí pohřeb v souladu se zvláštním právním předpisem obec, v jejímž územním obvodu se věznice nachází.

(4) Pokud si osoby uvedené v [odstavci 2](#) převezmou tělo zemřelého obviněného k pohřbení, nesou výlohy s tím spojené.

§ 26

(1) Při každém úmrtí obviněného ředitel věznice nebo jím pověřený příslušník Vězeňské služby ihned učiní opatření k zajištění místa, kde k úmrtí došlo, a umožní příslušným orgánům zjištění okolností úmrtí.

(2) Seznam věcí, které měl zemřelý u sebe a které jsou v úschově věznice, předá správa věznice okresnímu soudu, v jehož obvodu měl zemřelý poslední trvalý pobyt, a vyčká jeho sdělení, komu takové věci vydat.

HLAVA ČTVRTÁ

REALIZACE PRÁV A POVINNOSTÍ OBVINĚNÝCH

Stravování obviněných

§ 27

(1) Strava se poskytuje obviněným podle stravní normy, která obsahuje složení, množství a nutriční hodnotu potravin v rámci stanoveného peněžního limitu na osobu a den v závislosti na věkové kategorii, zdravotním stavu a případném pracovním zařazení obviněného.

(2) O přiznání léčebné výživy, jejím druhu a délce trvání rozhoduje lékař.

(3) Obviněným, kterým není v cele umožněna vlastní příprava kávy nebo čaje, se poskytuje nejméně dvakrát denně vřelá voda na přípravu nápojů.

§ 28

(1) Pokud obviněný, který má v úschově věznice dostatek peněžních prostředků, požádá o nákup oběda z vývažovny pro zaměstnance Vězeňské služby, jeho žádosti se vyhová, nebrání-li tomu kapacitní podmínky vývažovny.

(2) Obviněnému, který vzhledem ke svému založení nebo přesvědčení nechce akceptovat běžné stravovací zvyklosti, se umožní pořizovat na vlastní náklady doplňkovou stravu v přijatelném rozsahu, pokud to podmínky ve věznici dovolují; nárok na poskytnutí stravy podle [§ 27 odst. 1](#) tím není dotčen.

Vystrojování obviněných

§ 29

(1) Obviněný používá po dobu vazby zpravidla vlastní oděv, prádlo a obuv, a to za předpokladu splnění zákonem stanovených podmínek. Nejsou-li tyto podmínky splněny, ředitel věznice nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby rozhodne o povinnosti obviněného používat vězeňský oděv, prádlo a obuv. Správa věznice je povinna zabezpečit po provedení potřebných opatření uschování oděvu, prádla a obuvi obviněného ve věznici.

(2) Výměna vlastního osobního prádla musí být zabezpečena nejméně jednou týdně.

§ 30

(1) Používá-li obviněný vězeňský oděv, prádlo a obuv, je povinen dbát o jejich čistotu a udržení ve stavu způsobilém k řádnému užívání.

(2) V případě, že to podmínky ve věznici umožňují, obviněnému, který o to požádá, se na jeho náklady může zabezpečit vyprání vlastního prádla nebo oděvu v příslušném zařízení věznice.

(3) Výměna vězeňského osobního prádla se provádí jednou týdně, vězeňského oděvu nebo obuvi podle potřeby a vězeňského ložního prádla jednou za 14 dní.

(4) Výměnu vlastního oděvu, prádla nebo obuvi lze uskutečňovat zasláním poštou, při návštěvách obviněného nebo po dohodě se správou věznice též individuální donáškou do věznice.

§ 31

Obviněnému, který se zúčastní úkonu mimo věznici, se vždy zajistí vydání jeho vlastního oděvu, prádla a obuvi. Je-li tento oděv esteticky nebo jinak nevhodný, správa věznice mu odpovídající oděv zapůjčí.

Péče o zdraví

§ 32

(1) Zdravotní služby obviněnému poskytuje Vězeňská služba ve svých zdravotnických zařízeních a v případě potřeby je zajišťuje ve spolupráci s jinými poskytovateli zdravotních služeb.

(2) Pokud zdravotní stav obviněného vyžaduje poskytnutí neodkladné zdravotní péče a není-li možné ji poskytnout ve zdravotnickém zařízení Vězeňské služby, musí být orgánem Vězeňské služby přivolána lékařská pohotovostní služba nebo zdravotnická záchranná služba.

(3) V případě, že lékař poskytovatele lékařské pohotovostní služby nebo zdravotnické záchranné služby nařídí převoz za účelem poskytnutí ambulantní nebo lůžkové zdravotní péče v nejbližším zdravotnickém zařízení jiného poskytovatele oprávněného potřebné zdravotní služby poskytovat, anebo k hospitalizaci v některém zdravotnickém zařízení lůžkové zdravotní péče Vězeňské služby, jsou jeho pokyny k provedení tohoto postupu pro orgány Vězeňské služby závazné a musí být splněny neodkladně.

§ 33

O odmítání stravy obviněným musí být neprodleně vyrozuměn lékař, který zdravotní stav obviněného soustavně kontroluje a rozhoduje o způsobu dohledu nad jeho zdravotním stavem, a státní zástupce, který vykonává dozor nad výkonem vazby.

§ 34

(1) Jestliže se obviněný zúčastnil provádění úkonu mimo věznici a nepřetržitá doba ke spánku nebyla dodržena, může odpočívat na lůžku v ložním prádle přiměřenou dobu po budíčku.

(2) Obviněný může i během dne v době od 08,00 hod. do večerky odpočívat na lůžku, a to ve vlastním nebo vězeňském oděvu.

(3) Nepřetržitá doba ke spánku je doba stanovená ve vnitřním řádu od večerky do budíčku. Tato doba může být zejména ve dnech pracovního klidu stanovena s ohledem na zajištění chodu a činnost věznice odlišně od doby určené pro pracovní dny.

§ 35

(1) Věznice je povinna vytvořit náležité podmínky pro dodržování osobní hygieny obviněných tak, aby bylo zajištěno denní umývání, pravidelné holení a vykonávání běžných hygienických úkonů.

(2) Obviněný smí mít u sebe na cele základní hygienické potřeby včetně elektrického holicího strojku.

(3) Obviněnému, který nemá peněžní prostředky, poskytne správa věznice základní hygienické potřeby v nutném množství a sortimentu.

§ 36

Koupání obviněných

(1) Správa věznice zajistí, aby obvinění měli možnost se koupat v teplé vodě nejméně dvakrát týdně.

(2) Na základě doporučení lékaře, nebo vyžadují-li to hygienické důvody, zajistí správa věznice koupání obviněných častěji.

(3) Obviněné při koupání střeží osoba stejného pohlaví. Zpravidla při koupání může být provedena zraková prohlídka zaměřená na zjištění stop po fyzickém násilí na těle obviněného.

(4) Za koupání v teplé vodě se v podmínkách výkonu vazby považuje sprchování teplou vodou.

(5) Pokud z provozních nebo energetických důvodů nelze koupání podle [odstavce 1](#) zabezpečit, musí být vždy zajištěna možnost řádného umytí v teplé vodě.

Vycházky obviněných

§ 37

Vycházkovým prostorem je vymezený prostor věznice za tímto účelem zřízený a vybavený odpovídajícím stavebně technickým zabezpečením. Při vycházkách jsou obvinění pod přímým dohledem zaměstnance Vězeňské služby.

§ 38

(1) Obviněný musí mít na vycházce vlastní nebo vězeňský oděv a obuv přiměřené povětrnostním podmínkám.

(2) O účasti na vycházkách vede správa věznice jmenovitý přehled.

Korespondence obviněných

§ 39

Pokud jsou k písemnému sdělení přiloženy potraviny nebo věci osobní potřeby, považuje se zásilka za balíček ve smyslu [§ 16 odst. 2 zákona](#).

§ 40

(1) Obviněný může přijímat a odesílat korespondenci pouze písemnou formou prostřednictvím držitele poštovní licence (dále jen „poštovní úřad“).

(2) Kontrolu korespondence u obviněného ve vazbě z důvodů uvedených v [§ 67 písm. a\)](#) nebo [c\) trestního řádu](#) je oprávněn provádět, s výjimkou korespondence obviněného s obhájcem, advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, a orgány uvedenými v [§ 13 odst. 3 zákona](#) a v [§ 62 a 71](#) zaměstnanec Vězeňské služby pověřený ředitelem věznice. Kontrola zahrnuje i ověření, zda korespondence neobsahuje věci, které nesmějí být na cele, nebo věci, jejichž odeslání by mohlo zmařit účel vazby. Při kontrole je třeba dbát na zachování tajemství zpráv obsažených v kontrolované korespondenci, s výjimkou případů uvedených v [§ 13 odst. 2 zákona](#).

(3) O zadržení korespondence a jejím postoupení orgánu činnému v trestním řízení zaměstnanec Vězeňské služby obviněného neprodleně vyrozumí.

§ 41

Náklady spojené s korespondencí hradí obviněný z vlastních prostředků. U obviněného, který nemá vlastní peněžní prostředky, jsou náklady spojené s jeho korespondencí s obhájcem, advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, a s orgány uvedenými v [§ 13 odst. 3 zákona](#) hrazeny z prostředků věznice.

§ 42

(1) Správa věznice vede přehled o korespondenci obviněného podléhající kontrole orgánu, který vede řízení. Správa věznice eviduje veškerou korespondenci uvedenou v [§ 13 odst. 3 zákona](#) a v [§ 60 odst. 1](#). Ostatní korespondence se eviduje pouze v případě, že je zaslána doporučeně; doporučená zásilka se obviněnému předá proti podpisu.

(2) Korespondence obviněných se přijímá a odesílá každý pracovní den v době stanovené vnitřním řádem. Korespondence vedená v českém jazyce se předává poštovnímu úřadu nejpozději následující pracovní den. Došlá korespondence vedená v českém jazyce a cizojazyčná korespondence, kterou věznice může zkontrolovat vlastními prostředky, se předává týž den, kdy byla převzata z poštovního úřadu, pokud tomu nebrání důležité okolnosti. U ostatní cizojazyčné korespondence věznice bez odkladu učiní opatření potřebná k výkonu kontroly a urychlenému doručení. Usnesení soudu o vazbě musí být obviněnému doručeno vždy týž den, kdy je převzala věznice.

(3) Korespondence obviněného, u kterého je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, jakož i korespondence zadržena podle [§ 13 odst. 2 zákona](#) a korespondence uvedená v [§ 13 odst. 3 zákona](#) postupuje nebo odesílá orgánu činnému v trestním řízení nebo adresovaným orgánům nejpozději následující pracovní den.

(4) Odepře-li obviněný přijetí korespondence od orgánu, který vede trestní, občanskoprávní nebo správní řízení, postupuje se podle zvláštního předpisu.⁵⁾ Obviněný se zároveň upozorní na skutečnost, že uzná-li příslušný orgán, který korespondenci odeslal, že přijetí bylo odepřeno bezdůvodně, považuje se korespondence za doručenou dnem, kdy přijetí korespondence bylo odepřeno.

§ 43

(1) Věznice obviněnému na jeho žádost vydá potvrzení o datu, kdy od něj převzala korespondenci k odeslání, o níž obviněný uvádí, že obsahuje opravný prostředek ve smyslu procesních předpisů. Zaměstnanec Vězeňské služby opatří korespondenci prezentačním razítkem věznice a datem dne, kdy bylo takové podání učiněno.

(2) Je-li obviněný přemístěn do jiné věznice nebo do zdravotnického zařízení Vězeňské služby, korespondence se za ním neprodleně posílá. Opatření ve smyslu [§ 13 zákona](#) provede zaměstnanec věznice, do níž byl obviněný přemístěn, nebo věznice, jejíž součástí je zdravotnické zařízení.

(3) Obviněnému, který neumí nebo z nějakého důvodu nemůže číst nebo psát, je správa věznice povinna na jeho žádost zabezpečit, aby mu byla korespondence došlá od obhájce, advokáta, který obviněného zastupuje v jiné věci, a orgánů uvedených v [§ 13 odst. 3 zákona](#) a v [§ 62](#) a [71](#) přečtena nebo aby mu byla poskytnuta pomoc při sepisování podání, žádostí, stížností, důležitých sdělení a při dopisování s příslušníky jeho rodiny nebo obhájcem nebo advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci.

§ 43a

Užívání telefonu

(1) Před povolením užívat telefon je zaměstnanec pověřený ředitelem věznice povinen zkontrolovat správnost všech údajů uvedených v žádosti obviněného.

(2) O umožnění telefonického hovoru na povolené telefonní číslo obviněný žádá vrchního dozorce. Nejedná-li se o telefonický hovor s osobou uvedenou v [§ 13a odst. 3 zákona](#), vrchní dozorce u obviněného ve výkonu vazby z důvodu podle [§ 67 písm. b\) trestního řádu](#) telefonický hovor nepovolí, pokud příslušný orgán činný v trestním řízení nerozhodl jinak. Veškeré žádosti obviněného o umožnění telefonického hovoru se zakládají do jeho osobního spisu.

(3) Oprávnění Vězeňské služby seznamovat se s obsahem telefonátů je realizováno zpravidla kontrolou záznamu telefonátů na záznamovém médiu, výjimečně přímým odposlechem zaměstnancem Vězeňské služby pověřeným ředitelem věznice. Pokud obsah telefonátu zakládá podezření, že je připravován nebo páčán trestný čin, Vězeňská služba předá záznam telefonátu orgánu činnému v trestním řízení, v případě přímého odposlechu hovor přeruší a událost oznámí. Stejně Vězeňská služba postupuje v případě, zjistí-li, že komunikace probíhá s jinou než povolenou osobou, nebo v případě, kdy hovor vede k narušení důvodu vazby.

(4) Zjistí-li Vězeňská služba při kontrole záznamu telefonátů nebo přímém odposlechu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem nebo osobou uvedenou v [§ 13 odst. 3](#), [§ 14 odst. 10](#) nebo [§ 26 odst. 6 zákona](#), je povinna odposlech ihned zrušit, záznam o jeho obsahu zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděla, nijak nepoužít.

(5) Veškeré telefonáty obviněného se evidují.

Návštěvy obviněných

§ 44

(1) Návštěvy obviněných se uskutečňují v rozsahu a za podmínek stanovených v [§ 14 zákona](#). Do počtu osob, jež mohou obviněného současně navštívit, se započítají i nezletilé děti, které se však mohou návštěvy zúčastnit pouze v doprovodu osoby starší 18 let.

(2) Vstup do prostor věznice vyhrazených pro provádění návštěv obviněných se návštěvníku umožní po předložení platného občanského průkazu nebo pasu. Vstup osob na základě potvrzení o ztrátě občanského průkazu se neumožní.

(3) Těhotným ženám, osobám starším, tělesně postiženým nebo s malými dětmi se umožní návštěva přednostně.

(4) Návštěvy se uskutečňují zpravidla v pracovních dnech v denní době v návštěvní místnosti věznice, která je za tímto účelem vhodně upravená a vybavená. Úprava místnosti, kde je návštěvník od obviněného oddělen přepážkou (§ 14 odst. 6 zákona), zejména dělicí přepážka a použité dorozumívací prostředky, nesmí bránit běžnému hovoru a vizuálnímu kontaktu obviněného s návštěvníky.

(5) U návštěv, k nimž je nutný předchozí písemný souhlas a orgán činný v trestním řízení dal písemný souhlas k provedení návštěvy bez přítomnosti zástupce orgánu činného v trestním řízení, odpovídá příslušník Vězeňské služby pouze za organizaci a bezpečné zajištění průběhu návštěvy.

(6) Uskutečnění návštěvy bez sluchové a popřípadě zrakové kontroly ředitel věznice neumožní, pokud je obviněný ve výkonu vazby z důvodu podle § 67 písm. b) trestního řádu, nebo hrozí-li narušení pořádku či bezpečnosti ve věznici.

§ 45

Pokud obviněný požádá o umožnění návštěvy příbuzného v řadě přímé (děti, vnuci, rodiče, prarodiče), manžela nebo sourozence, který je rovněž ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody a nejde o obviněného, u něhož je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, může v odůvodněných případech, zejména z naléhavých osobních nebo rodinných důvodů, ředitel věznice takovou návštěvu zprostředkovat přímo ve věznici. Skutečně vynaložené náklady dopravy a ostrahy k provedení takové návštěvy ve věznici hradí obviněný, popř. odsouzený.

§ 46

(1) Při návštěvě může obviněný přijmout balíček s povolenými potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg. Balíček předaný při návštěvě se považuje za balíček ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

(2) Při návštěvě může být skutečně přímé předání a převzetí vlastního oděvu, prádla a obuvi za účelem jejich výměny a převzetí hygienických potřeb. Přijetím těchto věcí při návštěvě není omezeno přijetí balíčku ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

(3) Předvádějící příslušník Vězeňské služby je z bezpečnostních důvodů oprávněn před návštěvou a po jejím skončení provést u obviněného osobní prohlídku.

§ 47

Styk obviněného s právním zástupcem

(1) Ke styku obviněného s obhájcem a advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, slouží ve věznici místnosti k tomu účelu určené. Obviněný se k obhájci předvede vždy, jestliže o to obhájce požádá, včetně mimopracovní doby a dnů pracovního klidu.

(2) Při návštěvě obviněného s obhájcem a advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, může být předán balíček ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

(3) V průběhu soudního jednání, kdy obhájce nebo advokát, který obviněného zastupuje v jiné věci, požádá o rozmluvu s obviněným bez přítomnosti třetí osoby, se rozmluva uskuteční ve vhodném prostoru jednací soudní síně. Předvádějící příslušník Vězeňské služby postupuje tak, aby rozhovor mezi obviněným a obhájcem nebo advokátem, který obviněného zastupuje v jiné věci, viděl, ne však slyšel; zároveň dodržuje stanovené bezpečnostní zásady.

Přijímání balíčků

§ 48

(1) Obviněnému může být balíček zaslán poštou nebo předán při návštěvě (§ 46 odst. 1 a § 47 odst. 2). Ředitel věznice nebo jím pověřený zaměstnanec Vězeňské služby může povolit přijetí balíčku za dobu kratší.

(2) Balíček nesmí obsahovat cennosti, peníze, zbraně a střelivo, mobilní telekomunikační techniku, telekomunikační a radiokomunikační techniku, záznamovou a výpočetní techniku a jejich součásti, návykové látky včetně rostlin nebo chemikálií k jejich přípravě, jedy, potraviny určené pro sportovce a pro osoby při zvýšeném tělesném výkonu, pomůcky k provádění tetování, výbušné nebo pyrotechnické látky, výbušné předměty, nástražné výbušné systémy, léčiva, alkoholické nápoje (včetně piva), výrobky obsahující líh a jiné těkavé látky, výrobky ve skleněném obalu, potraviny podléhající rychlé zkáze, výrobky v tlakových nádobách (spreje), tiskoviny nebo materiály propagující národnostní, etnickou, rasovou, náboženskou nebo sociální nesnášenlivost, hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka, násilí a hrubost, tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby a použití jedů, výbušnin, zbraní a střeliva, jakož i tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby návykových látek.

(3) V případě, že balíček má vyšší než povolenou hmotnost, obsahuje věci, které není dovoleno mít na cele, anebo obviněný balíček po rozbalení odmítne převzít, vrátí se balíček nebo jeho nepředaná část odesílateli, nezakládá-li obsah balíčku nebo jeho nepředaná část důvodné podezření ze spáchání přestupku nebo jiného správního deliktu anebo trestného činu odesílatel balíčku, jako nová zásilka na náklady obviněného, pokud k vrácení nedošlo již při návštěvě (§ 46 odst. 1 a § 47 odst. 2). Zakládá-li obsah balíčku nebo jeho nepředaná část důvodné podezření ze spáchání přestupku nebo jiného správního deliktu anebo trestného činu odesílatel balíčku, balíček nebo jeho nepředaná část se spolu s oznámením předá orgánu

Policie nebo jinému příslušnému orgánu, a jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.

(4) O nepředání balíčku nebo jeho části se vyhotoví záznam s uvedením důvodu nepředání; s obsahem záznamu se obviněný proti podpisu seznámí.

§ 49

(1) Přijatý balíček se zaeviduje a obviněný potvrdí jeho příjem. Současně se uvede celková hmotnost balíčku a seznam věcí, které nebyly obviněnému vydány.

(2) K dodržování intervalu pro přijetí balíčku podle [§ 16 odst. 2 zákona](#) se vydává obviněnému potvrzení o jeho právu na balíček. O vydání potvrzení se vede evidence.

(3) Odesílatel balíčku se vhodným způsobem vyzoomí o rozsahu povolených věcí a potravin, které mohou být obviněnému předány.

Nákup potravin a věcí osobní potřeby

§ 50

(1) Ve věznicí se pro obviněné zřizují prodejny s potravinářským, drogistickým a průmyslovým zbožím. Nákup vyhrazených léčiv⁸⁾ a zdravotnických prostředků lze uskutečnit pouze po předchozím písemném souhlasu ošetřujícího lékaře Vězeňské služby.

(2) Nelze-li nákup zboží provádět v prodejně věznice, zajišťuje se prostřednictvím správy věznice.

(3) Ředitel věznice je oprávněn stanovit nejvyšší peněžní částku, za kterou může obviněný jednorázově nakoupit.

§ 51

(1) K nákupu může obviněný použít též peníze, které mu byly do věznice během výkonu vazby zaslány nebo které byly obviněným předány k úschově.

(2) Má-li obviněný v úschově věznice menší částku peněz, než je předpokládaná cena jízdného do místa bydliště a výše stravného na jeden den,⁶⁾ nákup potravin a dalších věcí se mu neumožní.

Uspokojování kulturních potřeb

§ 52

(1) Věznice zajišťuje provoz knihovny a v rámci svých možností zabezpečuje její vybavení běžně dostupnou beletrií, náboženskou a odbornou literaturou včetně základních právních předpisů z jednotlivých právních odvětví. Obviněnému se umožní výběr knih z knihovního fondu věznice podle jeho zájmu, duševních potřeb a vyznání.

(2) Denní tisk a časopisy, včetně zahraničních, pokud jsou distribuovány v tuzemsku, si může obviněný z vlastních prostředků předplatit nebo mu je mohou předplatit též jeho příbuzní nebo jiné osoby.

(3) Obviněný si může půjčovat a hrát v cele nebo v určeném prostoru věznice společenské hry, které jsou ve věznicí k dispozici.

(4) Obviněnému lze v odůvodněných případech umožnit zaslání a používání dalších věcí majících vztah zejména k jeho povolání, podnikatelské činnosti nebo k zajištění dalšího vzdělávání, pokud tyto věci nebudou v rozporu s účelem vazby a jejich množství nebo povaha nebude narušovat pořádek a vzhled cely nebo škodit na zdraví.

§ 53

(1) Obviněný smí mít u sebe v cele psací potřeby, korespondenci, písemnosti související s řízením, které se jej týká, knihy, denní tisk a časopisy, digitální a jiné hry, právní předpisy, náboženskou literaturu, fotografie, kapesní nebo náramkové hodinky.

(2) Jestliže obviněný dodatečně požádá o úschovu některé z věcí uvedených v [odstavci 1](#), správa věznice mu tyto věci uloží. Pokud jejich uložení není možné, správa věznice zabezpečí jejich odeslání na náklady obviněného nebo je předá při návštěvě osobě, kterou určí obviněný.

§ 54

(1) Před povolením připojit radiopřijímač nebo televizor s příkonem vyšším než 60 W na elektrickou síť uzavře ředitel věznice s obviněným písemnou dohodu o úhradě paušální náhrady za spotřebu elektřiny v souvislosti s provozem takového radiopřijímače nebo televizoru.

(2) V případě porušení pečeti dokumentující neporušenost přijímače po kontrole provedené dle [§ 17 odst. 2](#) zákona nesmí obviněný přijímač užívat, dokud na své náklady neumožní zajistit provedení kontroly.

(3) Obviněnému se nepovolí používání magnetofonu a dalších zařízení určených k přehrávání záznamových médií, jakož i jakékoliv radiotelekomunikační techniky.

nadpis vypuštěn

§ 55

zrušen

§ 56

zrušen

§ 57

Poskytování sociálních služeb a opatření s tím spojená

(1) K zajišťování sociálních služeb obviněným věznicí vyčlení potřebný počet sociálních pracovníků Vězeňské služby.

(2) Ve své činnosti sociální pracovníci Vězeňské služby úzce spolupracují především s příslušnými sociálními kurátory, orgány sociálně-právní ochrany dětí, orgány státní správy a územní samosprávy, jakož i se zájmovými sdruženími občanů. Sociální služby jsou zabezpečovány především

- a) poskytováním sociálního poradenství,
- b) pomocí při řešení obtížné sociální situace obviněných a jejich rodin,
- c) spoluprací se všemi ostatními zaměstnanci věznicí při zajišťování a realizaci práv a oprávněných zájmů obviněných.

(3) Návštěvy a rozmluvy zástupců sociálních služeb, orgánů územní samosprávy, zájmových sdružení občanů, popř. jiných právnických nebo fyzických osob neuvedených v [odstavci 1](#) a v [§ 2 odst. 1](#) s obviněnými se uskutečňují vždy za podmínek stanovených v [§ 14 odst. 1](#) a [2 zákona](#) a v [§ 44 až 46](#) s výjimkou návštěv a rozhovorů zaměstnanců orgánů sociálně-právní ochrany dětí, které jsou upraveny v [§ 26 odst. 6 zákona](#).

(4) Korespondence obviněných s orgány uvedenými v [odstavci 3](#) podléhá kontrole. Ustanovení [§ 13 zákona](#) a [§ 39 až 43](#) se užití obdobně.

Zaměstnávání obviněných

§ 58

(1) Věznicí vytvářejí podmínky pro zaměstnávání obviněných v rámci vlastní podnikatelské činnosti nebo na smluvním základě s jiným podnikatelským subjektem nebo organizací.

(2) Smlouva mezi věznicí a podnikatelským subjektem nebo organizací, na jejímž základě se uskutečňuje zaměstnávání obviněných, stanoví podrobnější podmínky, za nichž budou obvinění vykonávat práce, a podle potřeby i postup při zaškolení k výkonu určených prací.

(3) Při vytváření podmínek k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci mají podnikatelské subjekty nebo organizace stejné povinnosti, jaké mají vůči ostatním zaměstnancům.

§ 59

(1) Při zaměstnávání obviněných na jednotlivých pracovištích je třeba dodržovat ustanovení [§ 7 odst. 1 zákona](#) a dbát na další, zejména bezpečnostní hlediska.

(2) Obviněný může být zaměstnán, jestliže o to požádá a zároveň charakter a druh práce nebo činnosti, kterou mu věznicí může poskytnout, odpovídají jeho zdravotnímu stavu, pracovním schopnostem a dovednostem.

(3) Při zaměstnávání obviněného je nutno přihlížet především k jeho osobním poměrům, k sociální situaci jeho rodiny a též k případnému výkonu rozhodnutí o výživném na nezletilé děti.

Ochrana práv obviněných

§ 60

(1) Stížnosti a žádosti k uplatnění svých práv a oprávněných zájmů může obviněný adresovat jak státním orgánům České republiky, tak mezinárodním orgánům a organizacím, které jsou na celosvětové i evropské úrovni považovány za součást procesu získávání a prošetřování informací o porušování lidských práv.

(2) Mezinárodními orgány a organizacemi uvedenými v [odstavci 1](#) jsou zejména:

- a) Výbor pro lidská práva, Ženeva,
- b) Komise pro lidská práva OSN, Ženeva,

- c) Úřad pro lidská práva, Ženeva,
- d) Výbor pro odstranění rasové diskriminace, Ženeva,
- e) Výbor proti mučení, Ženeva,
- f) Komise OSN pro postavení žen, Vídeň,
- g) Výbor pro práva dítěte, Ženeva,
- h) Vysoký komisař OSN pro lidská práva, Ženeva,
- i) Vysoký komisař OSN pro uprchlíky, Ženeva, včetně pobočky v Praze,
- j) Evropský soud pro lidská práva, Štrasburk,
- k) Výbor pro zabránění mučení, Štrasburk,
- l) Vysoký komisař OBSE pro národnostní menšiny, Haag,
- m) Úřad OBSE pro demokratické instituce a lidská práva, Varšava,
- n) Amnesty International, Londýn, včetně pobočky v Praze,
- o) Mezinárodní Federace pro lidská práva, Paříž,
- p) Mezinárodní helsinská federace pro lidská práva včetně pobočky v Praze,
- r) Mezinárodní společnost pro lidská práva, Frankfurt,
- s) Mezinárodní romská unie, Texas,
- t) Mezinárodní výbor Červeného kříže, Ženeva, včetně pobočky v Praze.

§ 61

Obviněný ve výkonu vazby má právo na ochranu své osobnosti před neoprávněným násilím, jakýmkoliv projevy ponižování lidské důstojnosti, urážkami nebo výhrůžkami. Zaměstnanci Vězeňské služby každý takový zjištěný případ oznámí příslušným orgánům a učiní neprodleně nezbytná opatření k zamezení takového jednání.

§ 62

(1) Obviněný může požádat o rozmluvu s představiteli orgánů uvedených v [§ 20 odst. 1 zákona](#). Taková žádost musí být odeslána příslušnému orgánu nejpozději následující pracovní den. V případě přítomnosti ve věznici musí být tento orgán bez odkladu vyrozuměn o žádosti obviněného o rozmluvu. Rozmluvy obviněného s představiteli těchto orgánů se zaměstnanci Vězeňské služby nebo jiné třetí osoby nezúčastní.

(2) Pokud obviněný požádá o rozmluvu s ředitelem věznice nebo jeho zástupcem, musí mu být taková rozmluva umožněna zpravidla do jednoho týdne, v naléhavých případech bezodkladně. Naléhavost rozmluvy posuzuje ředitel věznice nebo jeho zástupce podle důvodů žádosti o rozmluvu.

§ 62a

Zajišťování pořádku v místech výkonu vazby

(1) Obvinění jsou ve styku s jinými osobami povinni dodržovat zásady slušného chování užívané v běžném společenském styku. Jsou povinni ve styku se zaměstnancem Vězeňské služby, zaměstnancem státního orgánu nebo jiným občanem zdravít způsobem užívaným v běžném společenském styku, oslovovat je slovy "pane" nebo "paní" s připojením funkce nebo příjmení, jsou-li jim známy, a vykat jim.

(2) Obvinění jsou povinni chovat se slušně též k ostatním obviněným a oslovovat je způsobem užívaným v běžném společenském styku.

(3) Prohlídkami prováděnými v zájmu zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti ve věznici se rozumí zejména prohlídka osobní, technická nebo prohlídka věcí a zavazadel.

(4) V prostorách věznice a v osobních věcech jsou obvinění povinni udržovat pořádek a čistotu odpovídající hygienickým normám a zvyklostem.

HLAVA PÁTÁ

VYŘIZOVÁNÍ KÁZEŇSKÝCH PŘESTUPKŮ

§ 63

Ukládání a výkon kázeňských trestů a zabrání věci

(1) Důtka se obviněnému vysloví ústně.

(2) Kázeňský trest pokuty až do výše 1000 Kč se uloží obviněnému zpravidla za závažné nebo opakované porušení stanovených povinností. Při stanovení výše pokuty je nutno přihlídnout též k osobním a rodinným poměrům obviněného. Výkon tohoto kázeňského trestu se zpravidla provede převedením příslušné částky z prostředků, které má obviněný ve věznici uloženy, přičemž výše uložených prostředků po převedení příslušné částky nesmí klesnout pod 500 Kč. Pokud obviněný nemá dostatek prostředků nebo po uložení pokuty by zůstatek uložených prostředků byl menší než 500 Kč, nelze tento druh kázeňského trestu uložit.

(3) Kázeňský trest zákazu nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na jeden měsíc nesmí při opakovaném uložení přesáhnout souvislou dobu dvou měsíců.

(4) Věc, o jejímž propadnutí nebo zabrání bylo pravomocně rozhodnuto, se spolu s opisem rozhodnutí předá příslušnému pracovišti Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, pokud zvláštní předpis⁷⁾ nestanoví jinak.

(5) Kázeňský trest umístění do samovazby je možno uložit jen tehdy, je-li úmyslné porušení stanovených povinností velmi závažné nebo předcházející opětovně uložené kázeňské tresty i jiná opatření se minula účinkem. Po výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby lze další kázeňský trest samovazby vykonat až po uplynutí

a) pěti dnů, trval-li kázeňský trest pět dnů nebo kratší dobu, a

b) deseti dnů, trval-li kázeňský trest déle než pět dnů.

(6) Před nástupem kázeňského trestu umístění do samovazby a nejméně jednou týdně v průběhu jeho výkonu musí být obviněný prohlédnut lékařem, který posoudí, zda je zdravotně způsobilý k výkonu tohoto kázeňského trestu. Tím není dotčeno právo obviněného na poskytnutí zdravotní péče i v jiné době během výkonu kázeňského trestu. Během výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby je obviněný pod zvýšeným dohledem příslušníka Vězeňské služby.

(7) Kázeňský trest umístění do samovazby se vykonává v cele se základním vybavením ([§ 9 zákona](#)), nebo za splnění stanovených podmínek v některé z cel uvedených v [§ 10](#). Obviněný smí během výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby používat ložní prádlo, které měl na cele.

(8) Některý z kázeňských trestů uvedených v [§ 22 odst. 2 zákona](#) je možno uložit obviněnému též tehdy, jestliže orgán činný v trestním řízení přenechal podle [§ 66 odst. 2 trestního řádu](#) řediteli věznice, aby obviněnému za jeho jednání uvedené v [§ 66 odst. 1 trestního řádu](#) uložil kázeňský trest.

nadpis vypuštěn

§ 64

Zásady ukládání kázeňských trestů

Při ukládání kázeňských trestů musí být respektovány pedagogické zásady, jejichž aplikace posiluje výchovný účinek uloženého kázeňského trestu, a to zejména zásady individualizace, přiměřenosti, stupňování, důslednosti a spravedlivosti.

§ 65

Řízení o kázeňských přestupcích

(1) O kázeňském přestupku obviněného se sepíše záznam obsahující konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl spáchán, případně též předpokládané pohnutky takového jednání. Důkazní prostředky musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možné prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah jejich výpovědí s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání obviněného nezavazuje příslušného zaměstnance Vězeňské služby povinností přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku. Důkazním prostředkem je vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména výpovědi obviněných nebo jiných osob, věci, listiny a ohledání.

(2) Před uložení kázeňského trestu musí být obviněnému a osobě, která uplatňuje vlastnické právo k věci, jež může být zabráná, umožněno se k případu vyjádřit. Vyjádření obviněného se uvede na předepsaném tiskopise a předloží obviněnému k podpisu. Odmítne-li obviněný vyjádření podepsat, vyznačí příslušný zaměstnanec Vězeňské služby tuto skutečnost na předepsaném tiskopise včetně důvodů odmítnutí a připojí datum a svůj podpis.

(3) Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a kromě výroku a odůvodnění musí obsahovat i poučení o opravném prostředku. Obviněný potvrdí oznámení rozhodnutí svým podpisem. Odmítne-li, postupuje se stejně jako při odmítnutí podpisu vyjádření podle [odstavce 2](#).

(4) Rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání věci musí obsahovat zejména přesný popis věci, které se týká, a stručné odůvodnění, včetně označení pachatele kázeňského přestupku, pokud je znám, jakož i osob, kterých se toto rozhodnutí přímo týká, jsou-li známy.

(5) Rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta, propadnutí věci nebo bylo vysloveno zabrání věci, je nutno do tří dnů písemně vyhotovit a doručit obviněnému a vlastníkovi věci, pokud je znám.

(6) Obviněnému se uložení kázeňského trestu sdělí dříve, než se přistoupí k jeho výkonu.

(7) Záznam o uložení kázeňského trestu se založí do osobního spisu obviněného. Druh a důvod uložení kázeňského trestu se zaznamená též do příslušné dokumentace.

§ 66

Opravné prostředky proti uloženým kázeňským trestům a zabrání věci

Stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo zabrání věci lze podat ústně nebo písemně. O ústně podané stížnosti sepíše pověřený zaměstnanec Vězeňské služby záznam s uvedením data podání stížnosti, případně i důvodů jejího podání a předloží záznam k podpisu obviněnému nebo jiné osobě, která stížnost podala. Byla-li stížnost podána písemně, vyznačí se na ní datum jejího podání.

§ 67

Řízení o opravných prostředcích

(1) Orgány, které podle [§ 23 odst. 7 zákona](#) o opravných prostředcích rozhodují, jsou povinny přezkoumat, zda je nepochybně prokázáno, že se stal skutek, v němž je spatřován kázeňský přestupek, zda jej spáchal obviněný, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Současně jsou povinny přezkoumat, zda nebyla překročena kázeňská pravomoc oprávněného zaměstnance Vězeňské služby.

(2) Ředitel věznice, generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený orgán stížnost proti uložení kázeňského trestu zamítne, byla-li zaviněním obviněného podána opožděně nebo jestliže je spáchání kázeňského přestupku obviněným nepochybně prokázáno.

(3) Nezamítne-li orgán uvedený v [odstavci 2](#) stížnost,

a) změní uložení kázeňský trest, jestliže je spáchání kázeňského přestupku obviněným nepochybně prokázáno, ale uložení kázeňský trest není úměrný závažnosti spáchaného přestupku, přičemž nový kázeňský trest musí být vždy mírnější než ten, který byl obviněnému původně uložen,

b) zruší uložení kázeňský trest a vrátí věc příslušnému zaměstnanci Vězeňské služby, který jej uložil, k novému kázeňskému řízení, nebyly-li dostatečně objasněny všechny skutečnosti, které jsou pro uložení kázeňského trestu významné, nebo jsou-li dosavadní důkazy pro rozhodnutí nedostatečné, přičemž v novém kázeňském řízení nelze obviněnému uložit kázeňský trest přísnější, než který byl uložen původně,

c) zruší uložení kázeňský trest, není-li nepochybně prokázáno, že se obviněný kázeňského přestupku dopustil.

(4) Při změně nebo zrušení kázeňského trestu podle [odstavce 3](#) se původně uložení kázeňský trest, pokud byl již částečně vykonán, do nově uloženého kázeňského trestu započítá, a není-li to možné, přihlédne se k tomu při případném ukládání nového kázeňského trestu.

(5) Rozhodnutí o stížnosti se stručně písemně odůvodní.

§ 67a

Zahlázení kázeňského trestu

(1) Zaměstnanec Vězeňské služby, který rozhodl o zahlázení kázeňského trestu, učiní opatření, aby záznam o takovém trestu byl vymazán.

(2) Byl-li kázeňský trest zahlázen, nelze ho uvádět v žádném hodnocení obviněného a nelze k němu přihlížet při rozhodování o obviněném.

§ 67b

Vyřízení jiného protispolečenského chování

Přestupky spáchané v době před výkonem vazby nelze vyřídit uložení kázeňského trestu ve výkonu vazby.

HLAVA ŠESTÁ

SPOLUPŮSOBENÍ PŘI VÝKONU VAZBY

Součinnost správy věznice s jinými orgány a institucemi

§ 68

(1) Správa věznice při zabezpečování výkonu vazby vytváří příznivé podmínky pro činnost soudů, státních zastupitelství, policejních orgánů, jakož i dalších státních orgánů k zabezpečení úspěšného provedení trestního řízení a splnění účelu vazby.

(2) Správa věznice dále úzce spolupracuje s orgány státní správy a územní samosprávy, zájmovými sdruženími občanů, církevními a náboženskými společnostmi, zejména při zabezpečování práv a oprávněných zájmů obviněných.

§ 69

(1) Příslušným orgánům činným v trestním řízení správa věznice neprodleně zasílá hlášení o přijetí obviněného do věznice, jeho přemístění, propuštění, útěku a úmrtí, jakož i o všech případech sebepoškození, pokusů sebevražd a o odmítání stravy, je-li indikován stav vyžadující odeslání k ústavnímu léčení, a o ukončení odmítání stravy. Na požádání orgánů uvedených v [§ 62](#) a [71](#) je správa věznice povinna podávat též informace o chování obviněných.

(2) Žádosti a informace týkající se obviněných, došlé od jiných orgánů, než které jsou uvedeny v [odstavci 1](#), předá správa věznice, pokud je vyžadováno podání informací o stavu trestního stíhání, příslušným orgánům činným v trestním řízení. Ostatní informace o obviněných podává ředitel věznice.

(3) Ředitel věznice úzce spolupracuje se zdravotnickými orgány a zařízeními včetně orgánů zdravotnického dozoru poskytujícími obviněným léčebně preventivní péči nebo vykonávajícími hygienickou a protiepidemickou péči, umožňuje jim plnění jejich úkolů a dbá jejich doporučení týkajících se zdravotní péče.

§ 70

zrušen

§ 71

Dozor a kontrola nad výkonem vazby

(1) K provádění inspekčních prohlídek ve věznicích bez zvláštního povolení jsou příslušní též

- a) náměstci ministra spravedlnosti,
- b) generální ředitel Vězeňské služby a jeho náměstci.

(2) Z pověření orgánů uvedených v [odstavci 1](#) jsou oprávněny provádět inspekční prohlídky ve věznicích též jiné osoby, a to na základě písemného pověření.

ČÁST DRUHÁ

VÝKON VAZBY U ZVLÁŠTNÍCH SKUPIN OBVINĚNÝCH

HLAVA PRVNÍ

VÝKON VAZBY MLADISTVÝCH OBVINĚNÝCH

§ 72

Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon vazby obviněných, kteří nepřekročili 18. rok svého věku (dále jen "mladiství"), předchozích ustanovení této vyhlášky.

Zvláštní ustanovení

§ 73

(1) Mladiství se umísťují do cel zpravidla ve vyčleněné části věznice nebo na samostatná oddělení. Při umísťování do jednotlivých cel se postupuje podle zásad stanovených v [§ 7 zákona](#) a podle místních podmínek a možností se též přihlíží k dalším hlediskům, zejména k věku.

(2) Umožňují-li to podmínky ve věznici, zřizuje se pro mladistvé též oddělení se zmírněným režimem. Ustanovení [§ 7 zákona](#) tím není dotčeno.

(3) Při zabezpečení povinné školní docházky mladistvých obviněných spolupracují orgány Vězeňské služby s příslušnými školami a orgány státní správy a samosprávy.

§ 74

(1) Návštěvy u mladistvých se zpravidla realizují formami umožňujícími posílení vzájemných sociálních a citových vazeb, zejména s rodiči a nejbližšími příbuznými.

(2) Vycházku mladistvých ve věznici lze umožnit i mimo vymezený vycházkový prostor. Pokud mladistvý nemá vlastní přiměřený sportovní oděv nebo obuv, může je správa věznice zapůjčit.

(3) Ve vnitřním řádu se přiměřeně upraví též postup při zabezpečování dalších práv a oprávněných zájmů mladistvých, zejména formy, metody a prostředky k uskutečňování zájmových, kulturních, sportovních a vzdělávacích programů, materiálně technické vybavení cel a dalších užívaných prostorů a vhodná forma jejich výzdoby.

§ 75

(1) Kázeňský trest zákazu nákupu potravin a věcí osobní potřeby s výjimkou hygienických potřeb nesmí u mladistvého přesáhnout dobu jednoho týdne, přičemž při jeho opakovaném uložení nesmí tento kázeňský trest přesáhnout dobu dvou týdnů.

(2) Uložení kázeňského trestu umístění do samovazby je výjimečným opatřením, které lze uložit pouze za velmi závažné porušení stanovených povinností. Kázeňský trest umístění do samovazby lze uložit mladistvému nejdéle na dobu pěti dnů, přičemž po výkonu tohoto trestu lze nově uložený kázeňský trest umístění do samovazby vykonat až po uplynutí deseti dnů.

HLAVA DRUHÁ

VÝKON VAZBY OBVINĚNÝCH ŽEN

§ 76

Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon vazby obviněných žen včetně mladistvých ostatních ustanovení vyhlášky.

Zvláštní ustanovení

§ 77

Obviněné ženy se umístí do cel zpravidla ve vyčleněné části věznice, nebo není-li to možné, do cel oddělených od ostatních cel vhodnou zábranou.

§ 78

Kázeňský trest zákazu nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) nelze uložit těhotné ženě.

HLAVA TŘETÍ

VÝKON VAZBY MATEK NEZLETILÝCH DĚTÍ

§ 78a

(1) Při rozhodování o povolení mít u sebe a starat se o své nezletilé dítě přihlíží ředitel věznice k tomu, zda matka o toto dítě nebo jiné své děti předtím, než byla vzata do vazby, řádně pečovala a zda má dostatek vlastních prostředků, aby o dítě mohla řádně pečovat.

(2) Matka, které bylo povoleno mít u sebe a starat se o své nezletilé dítě, o dítě celodenně pečuje. Celodenní péče zahrnuje zejména péči o jeho zdraví a o jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, včetně přípravy stravy, zajištění hygieny, praní, žehlení, úklidu a aktivního trávení času s dítětem formou her odpovídajících jeho věku.

(3) Zdravotní péči o dítě, o které matka pečuje ve věznici, zajišťuje Vězeňská služba zpravidla na základě smlouvy s poskytovatelem zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost nebo v oboru dětské lékařství.

(4) Přemístění matky, které bylo povoleno mít u sebe a starat se o své nezletilé dítě ([§ 28a odst. 3](#) zákona), do věznice, ve které je zřízeno oddělení pro matky nezletilých dětí, je zvlášť odůvodněným případem ve smyslu [§ 20 odst. 2](#).

(5) Matka zajišťuje veškeré potřeby pro dítě z vlastních prostředků.

(6) Každá matka má dítě u sebe v samostatné ložnici, v níž je pro dítě postel s matrací, přebalovací stůl, skříň na dětské prádlo a kosmetiku, ohrádka a umyvadlo.

(7) V případě, že se matka z důvodu nemoci, či z jiného závažného důvodu nemůže o dítě starat, převezme přechodně péči o dítě ředitelem věznice určený zaměstnanec. Při vzájemném předávání je dítě vždy prohlédnuto lékařem poskytovatele zdravotních služeb uvedeného v [odstavci 3](#).

(8) V případě pobytu matky mimo věznici, ve které je zřízeno oddělení pro matky nezletilých dětí, se péče o dítě řeší prostřednictvím orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

HLAVA ČTVRTÁ

VÝKON VAZBY OBVINĚNÝCH CIZINCŮ

§ 79

Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon vazby obviněných, kteří nejsou státními občany České republiky (dále jen "obviněný cizinec"), ostatních ustanovení vyhlášky.

§ 79a

Je-li nutné zajistit cestovní doklady potřebné k výkonu trestu vyhoštění, předvádí se obvinění ve vyhošťovací vazbě vedle orgánů a osob uvedených v [§ 16](#) rovněž k orgánům Policie, které předseda senátu požádal o zajištění cestovních dokladů.

§ 80

Zvláštní ustanovení

(1) Při umísťování cizinců do cel je třeba přihlídnout k tomu, aby cizinci hovořící stejným jazykem nebo znali některého z jazyků mohli spolu komunikovat, pokud to není v rozporu s účelem vazby.

(2) O přemístění cizince správa věznice vyrozumí konzulární úřad státu, jehož je cizinec občanem.

(3) Při uspokojování hmotných a kulturních potřeb cizinců je třeba podle možností věznice přihlížet též ke kulturním a náboženským tradicím a zvyklostem cizinců, umožnit jim přístup k četbě knih v jazyce, který ovládají nebo kterému rozumí.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 81

Zrušuje se rozkaz ministra spravedlnosti České republiky č. [4/1969](#), registrovaný ve Sbírce zákonů v částce 25/1969 Sb., ve znění rozkazů ministra spravedlnosti č. 5/1988, č. 20/1990 a č. 15/1992 o Řádu výkonu vazby.

§ 82

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Novák v.r.

1) [§ 37 a 38 trestního řádu](#).

1a) [§ 67 písm. b\) zákona č. 141/1961 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

2) [§ 72 odst. 1 trestního řádu](#).

4) [§ 4 odst. 3 písm. d\) vyhlášky č. 19/1988 Sb.](#), o postupu při úmrtí a o pohřbnictví.

5) [§ 62 až 64a trestního řádu](#).

[§ 45 až 50l občanského soudního řádu](#).

[§ 19 až 26 správního řádu](#).

6) [§ 163 zákona č. 262/2006 Sb.](#), zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

7) [§ 11 zákona č. 219/2000 Sb.](#), o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. [202/2002 Sb.](#), zákona č. [354/2003 Sb.](#) a zákona č. [41/2004 Sb.](#)

8) Zákon č. [378/2007 Sb.](#), o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.